

WIADOMOŚCI BANKU POLSKIEGO

(Drukowane jako rękopis).

Rok III.

WARSZAWA, DNIA 15 KWIETNIA 1926 R.

Nr. 7.

TREŚĆ:

Ruch służbowy	str. 51	Nadsyłanie załączników do raportu kasowego w razie księgowania w rozchodzie na rachunkach: „Inkaso zagraniczne Loro” i „Korespondenci Loro w zagranicznej walucie”	str. 54
Unieważnione akcje Banku Polskiego	” 51	Sprostowanie	” 54
Wycofanie z obiegu 5000-lewowych biletów Bułgarskiego Banku Narodowego	” 51	Kursy akcji	” 54
Skład Komisji Dyscyplinarnej Banku Polskiego	” 52	Kredyty niemieckie dla Rosji Sowieckiej	” 55
Zwiedzanie przez Dyrektorów Oddziałów przedsiębiorstw bezpośrednio akredytowanych w Oddziale	” 53	Koszty utrzymania w Warszawie	” 56
Zaniechanie nadawania listów „Express” do Centrali i Oddziału Głównego	” 53	Ceny hurtowe	” 57
Ograniczanie wniosków o sprzedaż zastawionych papierów	” 53	Obieg pieniężny, kredyt dyskontowy i pokrycie kruszcowe biletów Banku Polskiego	” 57
		Kursy dewiz w Warszawie	” 58

Ruch służbowy.

Nominacje.

Alfred Aulich, urzędnik Oddziału w Łucku, mianowany Zastępcą Dyrektora tegoż Oddziału.

Unieważnione akcje Banku Polskiego.

(Dział I Spisu Okólników).

Numer kolejny	Imię i nazwisko pierwszego akcjonariusza	Odcinków		Numery akcji
		sztuk	po akcji	
44.	Spółdzielnia Rolniczo-Handlowa w Garwolinie . .	10	1	79857/66
		5	2	441667/76
		1	5	643741/5
45.	Sp. Akc. Zjednoczeni Polscy Przemysłowcy Metalowi.	100	1	202601/700

Wycofanie z obiegu 5.000-lewowych biletów Bułgarskiego Banku Narodowego.

(Dział XII Spisu Okólników).

Poselstwo Bułgarskie w Warszawie zawiadamia, że Bank Narodowy w Bułgarii przystąpił do wycofania z obiegu biletów po 5.000 lewów z datą emisji 1924 r., które przestają być prawnym środkiem płatniczym z dniem 30 grudnia 1926 r.

Poleca się zatem Oddziałom nie przyjmować przedstawianych do skupu rzeczonych banknotów, ewentualnie zaś posiadane wysłać do Oddziału Głównego, który załatwi ich wymianę.

Skład Komisji Dyscyplinarnej Banku Polskiego.

Na mocy nominacji dokonanych w myśl uchwały Dyrekcji Banku z dnia 10 kwietnia 1926 r. oraz na podstawie wyniku przeprowadzonych w dniu 16 stycznia 1926 r. przez etatowy personel Banku wyborów skład osobowy Komisji Dyscyplinarnej Banku Polskiego, mającej pełnić czynności aż do odwołania, przedstawia się następująco:

Grupa I, urzędnicy.

Członkowie.

z nominacji:

z wyboru:

Bazyłski Ignacy
Bobiński Stanisław
Dobrowolny Wiktor
Kaczkowski Zygmunt
Szporek Zygmunt
Szulc Adolf

Godecki Jan
Łęczycki Jerzy
Mandelski Romuald
Pazura Jan
Puchowicz Kazimierz
Trawiński Leonard

Zastępcy.

Boguszewski Wiktor
Kieszniewski Jan
Parnowski Jan

Bukowski Zygmunt
Dudziński Władysław
Gołąb Stanisław

Grupa II, kat. A, urzędnicy.

Członkowie.

Twarowski Hieronim
Wieczorkiewicz Kazimierz

Szudek Wojciech
Wyganowski Henryk

Zastępcy.

Wyrzykowska Halina

Dobrowolska Janina

Grupa II, kat. B, biuraliści.

Członkowie.

Jędrzejczak Józef
Łukasiewicz Wacław

Długosiecki Aleksander
Tomczyński Ignacy

Zastępcy.

Małcużyńska Marja

Leszczyńska Marja

Grupa II, kat. C, woźni.

Członkowie.

Sołtysiak Jan
Wielgus Franciszek

Bułaciński Antoni
Szewczyk Michał

Zastępcy.

Nowotka Kazimierz

Sławek Antoni.

Przewodniczący i oskarżyciele powoływani będą do każdego sądu dyscyplinarnego osobno.

Zwiedzanie przez Dyrektorów Oddziałów przedsiębiorstw bezpośrednio akredytowanych w Oddziale.

(Dział IV Spisu Okólników).

Przeżywany obecnie kryzys gospodarczy oraz ostatnie załamanie się kursu złotego odbiły się ujemnie na produkcji krajowej, zmuszając zwłaszcza słabsze fabryki do bardzo poważnego ograniczenia, a nawet zupełnego przerwania pracy. W tych warunkach większość informacji o stanie uruchomienia, płynności kapitałów, zadłużenia i t. p. firm mniejszych nie może być dokładna. Mając powyższe na uwadze, jeden z Dyrektorów Oddziału zwiedził osobiście szereg firm podawczych własnego okręgu bankowego i przy tej sposobności przekonał się naocznie, że wiele z nich oddawna już wogóle nie pracuje, inne zaś zostały wydzierżawione, zapasy towarów wyprzedane, znaczne zobowiązania nieuregulowane, co spowodowało wystąpienie Oddziału z odpowiednimi wnioskami kredytowymi.

Uznając za wielce pożyteczne przeprowadzanie tego rodzaju lustracji, zaznacza się, że byłoby wskazaniem, ażeby i w innych Oddziałach Dyrektorzy zechcieli się osobiście przekonać o stanie swych firm podawczych, zwłaszcza w wypadkach, budzących pewne wątpliwości. Osobiste zwiedzenie przez Dyrektora Oddziału danego przedsiębiorstwa i zapoznanie się ze sposobem jego prowadzenia i t. d. może w pewnych razach przyczynić się do wcześniejszego ujawnienia jego krytycznej nieraz sytuacji i da możliwość Bankowi wycofać się stopniowo na czas i bez strat z bezpośredniego stosunku kredytowego z daną firmą.

Nasuujące się Oddziałowi przy tego rodzaju lustracjach spostrzeżenia i wnioski należy przysłać do Wydziału Kredytowego.

Zaniechanie nadawania listów „Express” do Centrali i Oddziału Głównego.

(Dział I Spisu Okólników).

W gmachu Banku Polskiego w Warszawie otwarty został w roku 1925 urząd pocztowy Warszawa/20 z normalnym zakresem działania głównie dla potrzeb Banku.

Ze względu na to, że przesyłki adresowane do Banku Polskiego w Warszawie kartowane są już w ambulanсах pocztowych w oddzielne worki, przeznaczone dla rzeczowego urzędu, odbierającego je bezpośrednio z dworców kolejowych i doręczanie nie ulega żadnej zwłoce, przeto należy zaniechać posługiwania się w korespondencji z Centralą i Oddziałem Głównym listami „Express”, które z powodu specjalnej kontroli pocztowej dochodzą do miejsca przeznaczenia później od listów zwyczajnych.

Wszystkie listy odsyłane tak do Centrali jakoteż do Oddziału Głównego winny być odtąd stale adresowane „**Warszawa/20**”.

Treść powyższego poleca się odnotować w Zarządzeniu Centralnej Księgowości Nr. 92 z dnia 10 czerwca 1921 r.

Ograniczanie wniosków o sprzedaż zastawionych papierów.

(Dział VI Spisu Okólników).

Oddziały przedstawiają Dyrekcji zbyt często wnioski o sprzedaż zastawionych papierów wartościowych, o ile dłużnik — mimo upomnień — nie spłaci zaciągniętej pożyczki w krótkim stosunkowo czasie po terminie jej płatności. Jakkolwiek postępowanie takie jest prawidłowe i zgodne z obowiązującymi przepisami, to jednak nie może być stosowane bezwzględnie w każdym wypadku zwłaszcza, jeżeli dłużnik jest Oddziałowi znany i jego stan majątkowy daje gwarancję zapłaty długu, a jedynie chwilowy brak środków pieniężnych utrudnia mu zadośćuczynienie zobowiązaniu w terminie. Również upomnienia winny być wysyłane w pewnych większych odstępach czasu, a nie co kilka dni, gdyż trudno przypuszczać, ażeby w tak krótkich okresach odniosły pożądaný skutek.

Jeżeli przy zastawionych papierach znajdują się kupony, dające się łatwo zrealizować, lub też termin ich płatności jest niedaleki, można uzyskaną równowartością pokryć odsetki i inne należności oraz częściowo umorzyć dług — o ile suma za kupony jest większa i wystarczy na spłatę w kwotach podzielonych przez 100.

Dopiero po wyczerpaniu wszelkich środków w kierunku skłonienia dłużnika do prolongaty lub wykupu zastawu, należy wystąpić do Dyrekcji z wnioskiem o zezwolenie na sprzedaż.

**Nadsyłanie załączników do raportu kasowego w razie księgowania
w rozchodzie na rachunkach: „Inkaso zagraniczne Loro” i „Korespondenci Loro
w zagranicznej walucie”.**

(Dział XII i XIV Spisu Okólników).

Przy wypłatach kwot księgowanych w rozchodzie dziennika kasowego na rachunku „Inkaso zagraniczne Loro” nie otrzymuje Centralna Księgowość w wielu wypadkach załącznika do raportu kasowego (form. Nr. 150) mimo, że ten podany jest w treści wspomnianego rachunku. W przypuszczeniu, że powodem takiego zaniedbania jest nieaktualna obecnie nazwa rachunku wydrukowana w nagłówku powyższego formularza a mianowicie: „Inkaso zagraniczne Nostro” zamiast właściwej „Inkaso zagraniczne Loro” — przypomina się obowiązek nadsyłania rzeczzonego załącznika, przyczem należy przekreślać wyraz „Nostro” a wpisywać „Loro”.

Zgodnie z Okólnikiem Nr. 8 z dnia 28 stycznia 1926 r. wypłacają Oddziały na żądanie klientów efektywnymi dolarami równowartość obligacji 5% premjowej pożyczki dolarowej serji I, księgując wypłacone kwoty na rachunku „Korespondenci Loro w zagranicznej walucie”. Ponieważ z tego rachunku mogą być wypłacane również inne wierzytelności w walutach zagranicznych, należy zatem — o ile w danym dniu następuje wypłata z różnych tytułów — dołączać do raportu kasowego zestawienie wypłaconych kwot w walucie zagranicznej (form. Nr. 375) z wyraźnym zaznaczeniem u góry „Rozchód”.

Sprostowanie.

W „Wiadomościach Banku Polskiego” Nr. 6 z dnia 31 marca r. b. obroty Izb Rozrachunkowych Poznania i Lwowa zostały przedstawione wskutek pomyłki drukarskiej, która dostała się do „Wiadomości Banku Polskiego” za „Wiadomościami Statystycznymi Głównego Urzędu Statystycznego” z dnia 20 marca r. b. Nr. 6.

Kursy akcji.

W roku bieżącym przeciętny wskaźnik kursów 9 akcji przemysłowych według obliczeń Głównego Urzędu Statystycznego wahał się w granicach od 12 do 15. Obecny zatem poziom kursów akcji jest mniej więcej siedmiokrotnie niższy niż przed wojną. Przyczyną tego zjawiska jest głównie drożyzna kredytu.

Wskaźniki. Rok 1914 = 100.

TYDZIEŃ	Wskaźnik przeciętny	Warszaw. Tow. Ko- palń Węgla	Staracho- wice	Sierszań- skie Zakła- dy Górnicze	„Firley”	Lilpop, Rau i Loewenstein	K. Rudzki i S-ka	L. Zielenie- wski	Warszaw. Tow. Fabryk Cukru	Żyrardów
4. I — 9. I	12,68	12,02	9,90	—	10,11	25,42	11,14	25,58	17,57	18,25
11. I — 16. I	12,94	12,64	9,66	—	10,26	26,68	11,45	24,91	18,77	18,44
18. I — 23. I	12,12	11,76	8,91	3,07	—	25,04	10,18	23,90	17,81	16,84
25. I — 30. I	13,33	13,90	9,21	3,21	10,11	28,53	12,21	24,64	20,20	18,50
1. II — 6. II	14,23	16,18	9,04	3,27	—	30,79	12,64	27,24	21,73	20,10
8. II — 13. II	14,46	17,04	8,95	3,36	—	31,31	11,99	28,45	22,53	20,48
15. II — 20. II	14,10	17,52	9,—	3,04	10,96	30,05	11,—	28,27	22,27	20,09
22. II — 27. II	14,02	18,85	8,98	3,06	10,61	28,04	10,95	26,05	22,78	20,88
1. III — 6. III	14,45	20,21	10,35	3,04	11,23	27,49	10,97	25,92	23,11	21,29
8. III — 13. III	14,27	19,73	10,48	3,04	11,71	26,49	10,93	24,24	22,80	20,78
15. III — 20. III	13,82	19,03	10,06	3,21	11,04	25,06	10,30	24,24	21,48	20,16
22. III — 27. III	12,93	17,52	9,77	3,—	10,99	23,78	9,48	24,33	19,21	19,79
29. III — 3. IV	12,83	16,78	9,09	3,04	—	23,60	8,92	25,78	17,71	19,66

Kredyty niemieckie dla Rosji Sowieckiej.

Rząd Rzeszy udzielając Rosji Sowieckiej kredytu towarowego w wysokości 300 milj. marek miał na celu nie tylko ulżenie własnej sytuacji gospodarczej, lecz także obronę swego stanu posiadania na rynku rosyjskim. W r. 1921 Niemcy jako dostawca Rosji stały na pierwszym miejscu, lecz w następnych latach zostały zdystansowane przez Anglię i Francję. Za przykładem tych dwóch państw i inne państwa europejskie¹⁾, a także i Stany Zjednoczone udzielały Sowietom kredytów towarowych oficjalnie i nieoficjalnie, tak, że import z Niemiec w pierwszych trzech kwartałach 1925 r. spadł do 15,3% ogólnego importu sowieckiego.

Plan realizacji kredytów towarowych, uzyskanych przez Rosję Sowiecką w Niemczech, opracowany jest przez przedstawicieli zainteresowanych niemieckich kół gospodarczych i dużych banków z Bankiem Rzeszy na czele. Według tego planu, który został już zatwierdzony przez Radę Rzeszy i przez Reichstag, Rząd Rzeszy przyjmuje gwarancję w wysokości 35% kwoty udzielonego kredytu, dalsze 25% gwarantują rządy poszczególnych krajów związkowych, a ryzyko pozostałych 40% przyjmuje na siebie przemysłowiec, dostawca towarów. Ponieważ zarobek na dostawie kalkuluje się mniej więcej w wysokości 20%, ryzyko faktycznie przejęte przez fabrykanta wyniesie tylko 20% kwoty udzielonego kredytu.

Gwarancja Rządu Rzeszy i krajów związkowych ma ściśle charakter t. zw. „Ausfallgarantie”, t. j. jest ubezpieczeniem na wypadek, gdyby weksle sowieckie nie zostały w terminie wykupione czy to z powodów politycznych, lub też np. z powodu bankructwa sowieckiego. Z gwarancji tych wykluczone są pretensje Sowietów do firmy z powodu niedotrzymania terminu dostawy, gatunku towarów i t. p.

Połowę przyznanego kredytu w kwocie 300 milionów marek, t. j. 150 milj. mk. przeznacza się na kupno urządzeń i instalacji, t. zw. „Schwere Installationen” dla pewnych gałęzi przemysłu rosyjskiego (jak np. przemysł naftowy i górniczy, papiernictwo, obróbka metali i t. p.), t. j. na towary, które wymagają specjalnych zamówień i powtarzającej się dostawy i z tego względu gwarancje rządowe dla tej kategorii kredytów udzielone są na dłuższy okres czasu, t. j. na 4 lata, a więc do końca roku 1930. Druga połowa kredytu w wysokości 150 milj. mk. przeznaczona jest na kupno t. zw. „Leichte Installationen”, a więc maszyn rolniczych, motorów a także wszelkich urządzeń niezbędnych w zakładach przemysłowych i warsztatach rzemieślniczych, t. j. towarów²⁾, dających się w krótkim czasie wyprodukować i których dostawa może być szybko uskuteczniiona i z tego względu gwarancje rządowe dla tej drugiej kategorii kredytów udzielone są tylko na 2 lata, t. j. do końca r. 1928.

Dla sfinansowania tych transakcyj utworzone zostało pod przewodnictwem Banku Rzeszy konsorcjum banków, zobowiązujących się do udzielania kredytu przemysłowcom, podejmującym się dostaw dla Rosji Sowieckiej. Banki te wysunęły żądanie, aby kredyt, udzielany przez nich przemysłowcom oprocentowany był stopą procentową o 2% wyższą od każdorazowej stopy dyskontowej Banku Rzeszy plus 1,75% tytułem prowizji, t. j. jak obecnie 10,75%. Warunki te wydają się Rządowi Sowieckiemu zanadto wygórowane i rokowania przedstawicieli Wniesztorgu z bankami nie zostały jeszcze ukończone. Rząd niemiecki powstrzymuje się narazie od wywierania presji na banki celem złagodzenia stawianych przez nich warunków, gdyż zdaniem czynników rządowych instytucje te muszą prowadzić swe interesa według zasad gospodarczych.

Po ostatecznym zawarciu umowy z bankami procedura tych dostaw będzie następująca. Niemiecki dostawca, który zawarł z przedstawicielami Sowietów w Berlinie umowę na dostawę pewnych towarów, będzie musiał zwrócić się do specjalnego urzędu, składającego się z siedmiu członków (z przedstawicieli czterech ministerstw: ministerstwa spraw zagranicznych, finansów, robót publicznych i gospodarstwa krajowego i trzech przedstawicieli rządów krajów związkowych), który to urząd wyda opinię, czy towary wyszczególnione przez dostawcę mogą być zaliczone do jednej z wyżej wymienionych grup i czy sfinansowanie tych dostaw jest zapewnione, t. j. czy rząd może w danym wypadku udzielić gwarancji. Po uzyskaniu gwarancji rządowej dostawca będzie dyskontował weksle sowieckie w jednym z „D” banków należących do konsorcjum.

¹⁾ Do grupy tych państw ostatnio przystąpiły i Włochy. Według najnowszych wiadomości poseł włoski w Moskwie zaproponował rządowi sowieckiemu kredyt towarowy w wysokości 100 milj. rb. na kupno maszyn i samochodów włoskich. Propozycja ta została przyjęta.

²⁾ W grupie tej w żadnym razie nie mogą być uwzględnione towary gotowe, przeznaczone do natychmiastowego użytku.

Dostawy te uskutecznione być mogą nie tylko przez przemysłowców, ale także i przez kupców hurtowników, o ile ceny i warunki dostawy przedstawione odpowiednim sowieckim organom nie zostaną uznane za zanadto wygórowane. Kupcy wówczas będą mogli korzystać z tych samych kredytów i gwarancji co i przemysłowcy. Jakkolwiek sprawa kredytu towarowego dla Sowietów wyszła z inicjatywy rządu, przemysłowcy niemieccy ostrzegani są przez swoje związki, aby nie przystępowali zbyt lekko-myślnie do tego interesu, lecz po dokładnem zdaniu sobie sprawy, czy dane przedsiębiorstwo jest rzeczywiście w stanie podjąć się spełnienia takich długoterminowych zobowiązań. Przemysłowcom postawiona jest wolna ręka, czy mają sami finansować te dostawy, czy też uciec się do pomocy banków. Jednak według zdania niemieckich kół gospodarczych byłoby to zbyt ryzykowne dla każdego przedsiębiorstwa, gdyby miało finansowanie owych transakcyj przeprowadzać o własnych siłach.

W związku z przyznaniem kredytu towarowego dla Rosji Sowieckiej wzmogło się naturalnie w Niemczech zainteresowanie się położeniem rynku rosyjskiego. Według wiadomości otrzymanych przez niemieckie koła gospodarcze, pobyt na wszelkie towary jest w Rosji ogromny a więc można liczyć na wysokie ceny i wielkie zarobki. Np. niemiecka maszyna do pisania może być sprzedana po cenie o 100% do 150% wyższej od ceny kupna. Cena używanej maszyny do pisania waha się od 1.000 do 2.000 rb. i więcej. Podobnie kształtują się ceny i innych towarów. Konkurencja z przemysłem lokalnym nie jest groźna, gdyż przemysł rosyjski, nie posiadający nowoczesnych urządzeń, produkuje przeważnie towary niższego gatunku. Handel prywatny w Rosji walczy z trudnościami kredytowymi i zdaniem sowieckich kół handlowych sytuacja nie polepszy się o ile nie zostanie zniesiony monopol handlu zagranicznego. Naogół kupcy narzekają na lichy gatunek importowanych towarów — Sowiety bowiem sprowadzały z zagranicy tandetę wszelkiego rodzaju.

W prasie niemieckiej daje się zauważyć pewne zaniepokojenie z powodu sytuacji walutowej Rosji Sowieckiej. Kurs czerwońca, który dłuższy czas stał niewzruszenie na wysokości parytetu od pewnego czasu wykazuje pewną chwiejność. Zdarzały się ostatnio wypadki, że na czarnej giełdzie płacono za złotą 10-cio rublówkę około 14 rb. Niemcy pocieszają się, że te objawy są przejściowe, gdyż rząd sowiecki przedsięwziął energiczne środki celem podtrzymania stałości swojej waluty. Restrykcje importowe wprowadzone są tylko na okres czasu do 1-go kwietnia, obecnie jest w toku wypracowania nowy plan polityki celnej.

Koszty utrzymania w Warszawie.

Koszty utrzymania w Warszawie w roku bieżącym posiadają tendencję zniżkową. Wahania zatem kursu złotego odgrywają na rynku cen detalicznych stosunkowo niewielką rolę. Pomimo podniesienia się kursu dolara w marcu koszty utrzymania spadły niemal wyłącznie wskutek zmniejszenia się kosztów żywności.

Rok i miesiąc	Ogółem	Żywność	Odzież	Opał	Mieszkanie	Inne
W s k a ż n i k i n o m i n a l n e						
Grudzień . . . 1925	173,0	203,6	251,0	173,2	66,1	189,3
Styczeń . . . 1926	170,0	191,1	251,0	170,7	72,1	196,2
Luty "	170,7	194,6	251,0	160,4	72,1	195,7
Marzec "	168,5	188,8	251,0	164,5	72,1	195,4
W s k a ż n i k i z ł o t e						
Grudzień . . . 1925	98,5	116,0	143,0	98,6	37,7	107,8
Styczeń . . . 1926	116,6	131,1	171,2	117,1	49,5	134,6
Luty "	117,7	134,4	173,4	110,8	49,8	135,2
Marzec "	111,9	125,4	166,7	109,2	47,9	129,8

Ceny hurtowe.

Poniższe zestawienia opierają się na cenach 24 towarów, uwzględnianych w t. zw. skróconym wskaźniku cen hurtowych. Ceny hurtowe ulegają stosunkowo szybkim zmianom w zależności od wahań kursu dolara. Dotyczy to przede wszystkim artykułów, sprowadzanych z zagranicy oraz w nieco mniejszym stopniu artykułów, stanowiących przedmiot masowego eksportu zagranicę. Ceny innych towarów, wyprodukowanych w kraju i przeznaczonych dla wewnętrznej konsumpcji, w znacznie mniejszym stopniu są regulowane według kursu walut obcych.

TYDZIEŃ	WSKAŹNIKI NOMINALNE						WSKAŹNIKI ZŁOTE *)					
	Ogółem	Zboże i mąka	Żelazo, węgiel, drzewo i cement	Skóry	Bawełna i przędza	Mięso i cukier	Ogółem	Zboże i mąka	Żelazo, węgiel, drzewo i cement	Skóry	Bawełna i przędza	Mięso i cukier
28. XII. — 2. I.	153,6	170,8	121,5	167,1	178,5	148,0	94,2	104,7	74,5	102,5	109,4	90,7
4. I. — 9. I.	151,3	166,6	121,5	161,5	173,2	147,4	96,6	106,4	77,6	103,1	110,6	94,1
11. I. — 16. I.	143,2	152,6	116,7	144,6	157,0	150,2	102,0	108,6	83,1	103,0	111,8	106,9
18. I. — 23. I.	144,0	156,2	116,7	144,6	156,8	149,9	102,2	110,9	82,9	102,7	111,3	106,4
25. I. — 30. I.	142,1	153,2	116,7	132,5	154,6	149,9	100,9	108,8	82,9	94,1	109,8	106,4
1. II. — 6. II.	141,8	149,6	116,7	133,0	157,2	154,0	100,7	106,2	82,9	94,4	111,6	109,3
8. II. — 13. II.	140,9	149,3	116,7	133,0	148,0	154,9	99,9	105,8	82,7	94,3	104,9	109,8
15. II. — 20. II.	145,0	153,2	119,3	132,2	163,8	157,5	98,7	104,3	81,2	90,0	111,5	107,2
22. II. — 27. II.	147,0	157,8	119,3	133,2	169,0	156,5	97,8	105,0	79,4	88,6	112,4	104,1
1. III. — 6. III.	144,9	153,2	119,8	133,2	162,9	156,1	98,3	103,9	81,3	90,3	110,5	105,9
8. III. — 13. III.	145,6	154,7	119,8	134,3	163,7	156,1	98,4	104,5	80,9	90,7	110,6	105,5
15. III. — 20. III.	147,6	158,3	119,8	136,4	170,8	156,1	96,1	103,1	78,0	88,8	111,2	101,7
22. III. — 27. III.	147,8	158,5	119,8	136,3	168,9	157,7	97,0	104,0	78,6	89,4	110,8	103,5
29. III. — 3. IV.	148,2	163,2	119,8	136,3	169,4	155,2	97,2	107,1	78,6	89,4	111,1	101,8

*) Przeliczone na zasadzie przeciętnego kursu dolara na giełdzie warszawskiej.

Obieg pieniężny, kredyt dyskontowy i pokrycie kruszcowe biletów Banku Polskiego.

(W milionach złotych).

DATA	Ogółem środków obiegowych ¹⁾	Środki obiegowe w złotych				Portfel wekslowy i pożyczki	Pokrycie kruszc: złoto i dewizy	Stosunek % pokr. kruszc. biletów B. P. ²⁾
		Bilety B. P.	Srebro	Bilon	Bilety zdawk.			
31. XII. 1925.	815,0	381,4	90,0	61,8	281,8	325,6	130,8	37,96
10. I. 1926.	771,2	365,2	88,0	56,3	261,7	321,6	133,3	40,34
20. I. „	736,9	354,3	86,9	51,0	244,5	307,2	128,8	39,92
31. I. „	781,0	362,0	89,3	60,8	268,9	314,8	131,0	39,25
10. II. „	763,1	356,5	88,0	56,7	261,8	311,3	129,7	39,22
20. II. „	720,2	350,0	85,2	49,7	235,2	312,2	121,7	37,18
28. II. „	791,7	376,9	88,4	55,1	271,3	323,1	130,2	36,68
10. III. „	773,5	366,7	87,5	52,5	266,8	315,9	129,2	37,12
20. III. „	753,7	368,7	85,4	47,7	251,8	320,4	129,1	36,62
31. III. „	815,2	389,4	88,0	53,4	284,5	330,8	121,7	32,68

¹⁾ Różnice wynikają z zaokrągleń.

²⁾ Celem obliczenia pokrycia należy od obiegu potrącić zaliczki reportowe.

Kursy dewiz w Warszawie.

Poniższa tablica przedstawia wahania kursów walut obcych na giełdzie pieniężnej w Warszawie w roku bieżącym na podstawie kształtowania się kursu złoteo:

O K R E S	1 funt sterlingów	1 dolar St. Zjedn.	100 franków francuskich	100 franków belgijskich	100 franków szwajcarskich	100 lirów włoskich	100 florenów holenderskich	100 koron szwedzkich	100 koron czechosłow.	100 szylingów austriackich
-----------	-------------------------	--------------------------	-------------------------------	-------------------------------	---------------------------------	--------------------------	----------------------------------	----------------------------	-----------------------------	----------------------------------

W złotych przeciętnie tygodniowo

28. XII — 2. I	41,01	8,4525	31,57	38,22	163,23	34,10	339,61	226,47	25,03	118,57
4. I — 9. I	39,42	8,1150	31,92	36,86	157,06	32,85	326,60	217,81	24,07	114,18
11. I — 16. I	35,34	7,2792	27,46	33,10	139,96	29,42	292,01	—	21,51	101,77
18. I — 23. I	35,52	7,3000	27,43	33,18	141,15	29,53	293,53	—	21,61	102,75
25. I — 30. I	35,52	7,2986	27,39	33,22	140,89	29,46	293,22	195,43	21,61	102,71
1. II — 6. II	35,54	7,2973	27,47	33,19	140,79	29,44	292,91	195,48	21,61	102,68
8. II — 13. II	35,59	7,3125	27,12	33,30	140,96	29,57	293,27	—	21,63	102,93
15. II — 20. II	37,05	7,6146	27,63	34,64	146,73	30,74	305,29	203,95	22,54	107,20
22. II — 27. II	37,92	7,7906	28,33	35,40	149,78	31,32	311,83	208,66	23,02	109,43
1. III — 6. III	37,15	7,6408	28,36	34,74	147,05	30,75	306,13	—	22,61	107,58
8. III — 13. III	37,31	7,6700	27,91	34,92	147,75	30,87	307,54	205,79	22,72	108,09
15. III — 20. III	38,74	7,9583	28,63	33,01	153,28	33,—	318,98	213,46	23,58	112,20
22. III — 27. III	38,48	7,9000	27,73	31,82	152,45	31,89	317,21	212,05	23,44	111,60
29. III — 3. IV	38,58	7,9000	27,43	30,11	152,57	31,90	317,55	212,40	23,46	111,74

W złotych przeciętnie miesięcznie

Styczeń	36,71	7,5530	28,59	34,31	145,88	30,53	303,64	202,43	22,37	106,14
Luty	36,53	7,5037	27,63	34,13	144,56	30,27	300,83	201,—	22,20	105,56
Marzec	37,99	7,8042	28,08	33,26	150,40	31,43	313,03	209,44	23,13	110,07

Wskazniki: parytet = 100

Styczeń	145,6	145,7	28,6	34,3	145,9	30,5	145,6	145,6	21,3	145,6
Luty	144,8	144,8	27,6	34,1	144,6	30,3	144,4	144,7	21,1	144,8
Marzec	150,6	150,6	28,1	33,3	150,4	31,4	150,3	150,8	22,0	150,9

Wartość złoteo w % parytetu

Styczeń	68,7	68,6	349,8	291,4	68,5	327,5	68,6	68,6	469,5	68,7
Luty	69,1	69,1	361,9	293,0	69,2	330,3	69,2	69,1	473,0	69,1
Marzec	66,4	66,4	356,2	300,6	66,5	318,1	66,6	66,3	454,1	66,3